

Prensa 19/04/2010 - El Periòdic

MEDI AMBIENT

Catalunya cataloga per primer cop les 259 espècies en perill • L'inventari de fauna recopila 84 animals en perill crític i 13 ja extingits • Medi Ambient inclou finalment el llop, però no se'n planteja cap reintroducció forçada

ANTONIO MADRIDEJOS

BARCELONA

El primer catàleg exhaustiu, objectiu i rigorós de tota la fauna de Catalunya, des del més anònim invertebrat fins a l'emblemàtic ós bru, ha arribat a la conclusió que 259 espècies es mereixen un tracte preferencial: 84 són considerades en perill d'extinció i 175 més es qualifiquen de vulnerables. L'inventari, elaborat pel Departament de Medi Ambient i actualment pendent d'al·legacions, inclou espècies habituals en altres països, però també autèntiques joies que disposen d'una distribució mundial limitada a la península Ibèrica o a Catalunya en exclusiva, com el tritó del Montseny i la sargantana pallaresa. No n'hi ha a cap altre lloc.

Encara que la normativa catalana, espanyola i europea ja protegeix la majoria de les 259 espècies, la seva incorporació al catàleg suposa un estatus molt superior, assegura Jordi Ruiz Olmo, cap de servei de Fauna i Flora de Medi Ambient. Un animal pot estar protegit –cosa que implica que en queda prohibida la caça, entre altres aspectes–, però no figurar a l'inventari, i resumeix: «Això és un instrument legal per decidir on invertim els diners disponibles». En certa manera, és com si la Generalitat de Catalunya, a més de protegir-les, es comprometés a ajudar-les. El llop n'és una.

LIBÈL·LULES, LLAGOSTA... / El responsable de Fauna opina que l'elaboració del catàleg amb uns estàndards internacionals ha permès «posar les coses al seu lloc». D'aquesta manera, decreix el pes de grans mamífers i aus, sempre tan presents, i n'emergeixen alguns d'històrics oblidats, com libèl·lules, llagostes, ratpenats i crustacis.

En l'elaboració s'ha tingut en compte l'extens catàleg espanyol, l'última versió del qual data del 2006, però adoptant-lo a Catalunya. Per exemple, el sisó, que en el conjunt d'Espanya és una espècie «d'interès especial», es converteix aquí en una espècie «en perill d'extinció». També s'hi ha inclòs bibliografia molt recent, com el descobriment i la identificació del tritó del Montseny. I s'hi han eliminat espècies que s'han recuperat de forma espectacular en els últims anys, com la llúdrega, el ratoner i l'astor. «Ho anirem actualitzant», insisteix Ruiz

Olmo.

Segons ell, les espècies més amenaçades es poden agrupar en quatre apartats. Primer, les típiques d'alta muntanya, com la perdiu blanca i el gall fer, molt vulnerables a un previsible augment de les temperatures. En segon lloc, les que ocupen àrees restringides, com una llagosta que només s'ha detectat al Montsant. El tercer capítol el formen les aus d'hàbitats esteparis, actualment tan fragmentats i amenaçats, com la ganga, la xurra i el sisó. Finalment, hi figuren animals que s'enfronten a un competidor exòtic arribat en èpoques recents, com el cranc de riu (davant del cranc americà), el turó (visó americà) i la tortuga leprosa (tortuga de Florida).

El catàleg cita com a curiositat 13 espècies que s'han extingit en temps recents, com el linx boreal, el linx ibèric i la foca mediterrània, encara que Ruiz Olmo descarta reintroduir-les «per ara». «No volem repetir males experiències», assegura fent al·lusió a les dificultats socials que s'han trobat amb l'ós bru: «Hem de treballar amb les que tenim. Qualsevol reintroducció s'ha de planificar bé amb un procés participatiu». L'única excepció que es troba sobre la taula és el grèvol, una au galliforme –emparentada amb el gall fer– típica de l'alta muntanya. ¿I el llop, que s'observa cada vegada amb més freqüència? No ha estat reintroduït, sinó que ha arribat pels seus propis mitjans, al·lega Ruiz Olmo, però després conclou: «Sí, també tenim un programa de protecció i indemnitzacions».

{backbutton}